

Bemærkninger til forslaget

Det er regeringens ansvar, at der er storkonflikt på arbejdsmarkedet.

Regeringen har, siden folketingsvalget gav Nyrup-regeringen lov til at fortsætte, fremsat en stribe trusler om forhøjede skatter, nye afgifter og andre økonomiske indgreb.

Når danske lønmodtagere ser på resultatet af overenskomstforhandlingerne, så vil de nødvendigvis prøve at komme regeringens mange indgreb i forkøbet gennem en lønforhøjelse. Den lønforhøjelse, som er resultatet af overenskomstforhandlingerne, er både ansvarlig og økonomisk fornuftig. Arbejdsmarkedets parter har med samfundssind indgået en aftale, som ikke vil afspore den økonomiske udvikling.

Regeringens mange trusler om højere skatter og afgifter ødelægger balancen for overenskomstresultatet. Derfor har mange lønmodtagere stemt nej i protest mod, at deres realløn vil blive udhulet af regeringen.

Regeringen har truet med, at der i begyndelsen af juni vil komme et økonomisk indgreb. Det er blevet nævnt, at folks rentefradragsret vil blive udhulet. Derudover ved vi fra sidste indgreb fra regeringen, at man uden at blinke fik tvangsopsparret 1 pct. af lønnen i ATP-fonden. Sporene skræmmer. Regeringen har desuden truet med, at man allerede til efteråret vil komme med en ny skattereform, der vil betyde forhøjelse af bruttoskatten til 12 pct. og medfølgende smadring af rentefradraget.

Oven i det oplever folk, at regeringen i miljøets misbrugte navn lægger nye afgifter på biler, emballage og truer med benzinafgiftsforhøjelser.

I den situation kræver det ingen doktorgrad i økonomi at regne ud, at overenskomstresultatet slet ikke vil yde kompensation for regeringens skatteplyndring.

Fremskridtspartiet mener, at overenskomsten og storkonflikten 98 skal løses ved, at regeringen afgiver løfte om, at ingen skatter og afgifter vil blive forhøjet, og afgiver løfte om, at efterårets skatteforslag vil betyde en lempelse af personskatten for alle lønmodtagere.

Regeringen sidder med nøglen til løsning af overenskomstsituationen og den storkonflikt, som breder sig for hver dag. Det er derfor også regeringens an-

svar, at storkonflikten i øjeblikket koster samfundet millioner af kroner for hver time, der går. Dertil kommer, at dyr allerede lider som følge af manglende foder og manglende slagtemulighed.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at storkonflikten skal bremses, når den begynder at medføre risiko for syge, handicappede og andre svage grupper. Det punkt er meget tæt på, eftersom medicinudkørsel er stoppet, ligesom sygehusenes operationsafdelinger lukkes og patienter henvises til urimelige ventelister.

Fremskridtspartiet mener derfor, at tiden er inde til at Folketinget bringer storkonflikten til ophør og at regeringen påtager sig ansvaret for at finde en løsning på overenskomsten gennem skatteløsningen.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at arbejdsmarkedets parter skal have frihed til at indgå overenskomster og komme i konflikt om tvister, når det ikke rammer syge og svage.

Problemet i den nuværende situation er imidlertid, at det ikke er arbejdsmarkedets parter, som har løsningen på konflikten - det er alene regeringen.

Det er også regeringens ansvar, at Danmarks troværdighed i udlandet lider et enormt tab i øjeblikket. Det er regeringens ansvar, at dansk erhvervsliv mister konkurrenceevne. Det er regeringens ansvar, at aktiekurserne styrtdykker i øjeblikket. Det er regeringens ansvar, at betalingsbalancen lider overlast. Det er regeringens ansvar, at hamstringsbølgen betyder, at svage grupper som ældre, handicappede og syge ikke får mad, mælk og andre vigtige ting, når forbrugerne løber til hamstring i butikkerne.

Konflikten skal stoppes, inden titusinder af kyllinger træder hinanden ihjel eller landmænd går fallit som følge af, at de er nødsaget til at slå husdyr ned, fordi de ikke kan komme på slagteri eller bliver fodret korrekt.

Konflikten skal stoppes, før syge, ældre eller handicappede for alvor kommer i klemme. Vi skal ikke se tv-optagelser af døende, før der gribes ind. Konflikten må ikke koste menneskeliv! Fremskridtspartiet vil heller ikke finde sig i, at tilfældige fagforeningsfolk skal afgøre om noget er livsnødvendigt. Det må være således, at borgernes tryghed kommer i første række.